

РЕШЕНИЕ

№ 14755

гр. София, 29.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Вената Кабурова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **2299** по описа за **2025** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 5170 от 04.03.2025 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 31808 от 30.01.2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] чрез юрк. М. срещу Решение № 209 от 16.01.2025 г. на СРС, Наказателно отделение (НО), 1 състав, по НАХД № 129959/2024 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № СО-ОД-Ю-24-26КИ-242 от 05.08.2024 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 400 лв. на основание 154б, ал. 1 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (Наредбата), за извършено нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 2 от Наредбата.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и в несъответствие с материалния закон. Твърди се, че недопустимо са кредитирани показанията на актосъставителя в нарушение на чл. 118, ал. 1 от НПК. Сочи се, че не е доказано извършването на посоченото замърсяване от дружеството, както и участието на моторно превозно средство при разпиляването на отпадъците. Според касатора неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството въз основа на Наредбата, тъй като правилата за движение са уредени в ЗДвП. НП не съдържа описание на

нарушението. Не са изпълнени изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН относно съдържанието на НП. Излагат се аргументи, че не е изследвано дали деянието е извършено виновно, което представлява съществено процесуално нарушение.

Направено е искане за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС) относно тълкуването на чл. 48, т. 1 и т. 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Х.), като е формулиран следния въпрос: Противоречи ли на правото на ЕС националната правна уредба, която предвижда възможност на националния съд да налага наказания на юридически лица за административни нарушения, извършени от физически лица, без да изследва правната връзка между двете лица, както и дали физическото лице е извършило нарушението виновно?

В касационното производство „Топлофикация София“ ЕАД е редовно призована, представлява се от юрк. Н., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника възнаграждение.

Ответникът - заместник-кметът на Столична община – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

На 27.03.2024 г., около 12:50 ч., е извършена проверка в [населено място], район И., [жк], бл. 26-алея до блока, строителен обект: „Авария на топлопровод“, като ремонтът е извършван от „Топлофикация София“ ЕАД. Констатирано е, че „Топлофикация София“ ЕАД, дружеството осъществява аварийни ремонтни работи на топлопровод и е замърсило обекта и околното пространство със строителни отпадъци, кал и трошено-каменен материал, по време и след приключване на СМР. Констатациите от извършената проверка са обективирани в Констативен протокол № КП-0011865/27.03.2024 г., към който е приложен и изготвен снимков материал.

Съставен е АУАН № 24-26КИ-242 от 12.04.2024 г.

Въз основа на АУАН било издадено НП № СО-ОД-Ю-24-26КИ-242 от 05.08.2024 г. от заместник-кмета на Столична община, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 400 лв. на основание 154б, ал. 1 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, за извършено нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 2 от Наредбата.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посочените в НП нарушения са безспорно доказани.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че въззивното решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните

доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения, че НП не отговаря на изискванията на чл. 57, т. 5 и т. 6 от ЗАНН. НП съдържа пълно описание на нарушението, съответстващо на дадената правна квалификация. Посочена е и конкретната нарушена разпоредба както и санкционната норма, въз основа на която е определено административно наказание „имуществена санкция“ както и неговият размер.

Правилно и законосъобразно СРС е разпитал актосъставителя и е кредитирал неговите показания при постановяването на решението си, ведно с останалия събран доказателствен материал. От разпита му в съдебно заседание е установено, че той възприел непосредствено както извършването на нарушението, така и неговото установяване, издаване на акта на установяване на нарушението и предоставянето му на нарушителя. Правилно въззивният съд е кредитирал показанията на свидетеля актосъставител като непротиворечиви и е основал изводите си на тях.

Съгласно чл. 29а, ал. 1, т. 2 от Наредбата, се забранява замърсяването на обекта и околното пространство по време и след приключване на СМР.

От съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства безспорно се установява, че санкционираното дружество е извършвало СМР – „Ремонт на топлопровод“ на 27.03.2024 г., като е замърсило обекта и околното пространство по време и след приключване на СМР (видно от изготвения снимков материал, приложен към съставения констативен протокол от извършената проверка на място).

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че не е установено безспорно извършването на замърсяване от дружеството, както и участието на МПС. От значение за преценката осъществен ли е съставът на посоченото в чл. 29а, ал. 1, т. 2 от Наредбата нарушение е единствено обстоятелството дали ли е замърсяване на строителния обект и околностите от дружеството, изпълнител на СМР, каквото е констатирано в процесния случай.

Неоснователно е и направеното възражение, че неправилно е приложена наредбата, тъй като правилата за движение са регламентирани в ЗДвП. Съгласно чл. 1 от Наредбата, тя урежда правила, ограничения и забрани, свързани с организацията на движението на пътни превозни средства (ППС) на територията на Столична община. Касационният състав приема, че правилно са приложени разпоредбите на подзаконовия акт спрямо процесното нарушение.

Съгласно чл. 154б, ал. 1 от Наредбата, наказва се с имуществена санкция в размер от 1400 до 4000 лв. за едноличен търговец или юридическо лице, което осъществи някое от действията по чл. 29а. В случая имуществената санкция е в законоустановения минимум от 1 400 лв., поради което не може да бъде намалена.

Необосновано е искането за отправяне на преюдициално запитване до СЕС с въпрос: Противоречи ли на правото на ЕС националната правна уредба, която предвижда възможност на националния съд да налага наказания на юридически лица за административни нарушения, извършени от физически лица, без да изследва правната връзка между двете лице, както и дали физическото лице е извършило нарушението виновно? Значението и смисълът на разпоредбите, чието тълкуване се иска, са достатъчно ясни и прецизни, а тяхното приложение е от компетентността на националния съд, поради което не е налице необходимост от тълкуване от СЕС. Преюдициално запитване до СЕС е допустимо само в случаите, когато съответната норма от Правото на Европейския съюз, от значение за правилното решаване на делото от националния съд, не е достатъчно ясна или може да породви съмнение, поради което искането следва да се отклони.

С оглед изложеното, решението на СРС е правилно и незаконосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 209/16.01.2025 г. СРС, НО, 1 състав, по НАХД № 129959/2024 г.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.